दम्भनीयम्, दम्भनीयम्, दिदम्भिषणीयम्-धिप्सनीयम्-धीप्सनीयम्, दादभनीयम्;

[1]दम्भ्यम्, दम्भ्यम्, दिदम्भिष्यम्-धिप्स्यम्-धीप्स्यम्, दादभ्यम्;

ईषद्दम्भः-दुर्दम्भः-सुदम्भः; — — —

दभ्यमानः, दम्भ्यमानः, दिदम्भिष्यमाणः-धिप्स्यमानः-धीप्स्यमानः, दादभ्यमानः;

दम्भः, दम्भः, दिदम्भिषः-धिप्सः-धीप्सः, दादभः;

दम्भितुम्, दम्भयितुम्, दिदम्भिषितुम्-धिप्सितुम्-धीप्सितुम्, दादभितुम्;

[2]दब्धिः-दम्भा, दम्भना, दिदम्भिषा-धिप्सा-धीप्सा, दादभा;

दम्भनम्, दम्भनम्, दिदम्भिषणम्-धिप्सनम्-धीप्सनम्, दादभनम्;

[3]दम्भित्वा-दब्ध्वा, दम्भयित्वा, दिदम्भिषित्वा-धिप्सित्वा-धीप्सित्वा, दादभित्वा;

प्रदभ्य, प्रदम्भ्य, प्रदिदम्भिष्य-प्रधिप्स्य-प्रधीप्स्य, प्रदादभ्य;

दम्भम् २ } दम्भम् २ }
दम्भित्वा २-दब्ध्वा २, } दम्भयित्वा २ }

दिदम्भिषम् २-धिप्सम् २-धीप्सम् २, } दादभम् २; }
दिदम्भिषित्वा २-धिप्सित्वा २-धीप्सित्वा-२, } दादभित्वा २; }

[4]दभ्रः.

---

1. 'आसुयुवपि—' (3-1-126) इत्यत्र चकारस्यानुक्तसमुच्चयार्थकत्वेन **दम्भेः** सङ्ग्रहः इति **काशिकाया**मुक्तम्; तत्तु **भाष्य**विरुद्धम्। एवं च ण्यदेव।

2. भावादौ क्तिनि, 'तितुत्र—' (7-2-9) इति इण्निषेधे, उपधानकारलोपे, धत्व-जश्त्वयो रूपमेवम्। 'प्रसज्य च अपवादविषयं तत उत्सर्गोऽभिनिविशते' (परिभाषा) इति न्यायेन प्रथमतः क्तिनभावे, 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इति अकारप्रत्यये **दम्भा** इति रूपं सिद्ध्यत्येव। एतदभिप्रायेणैव **अन्चु, इन्धी, उन्दी, उन्भ, ऋन्फ, कुन्च, कुन्थ, क्रुन्च, गुन्फ, ग्रन्थ** इत्यादिषु **अञ्चा** इत्यादीनि रूपाणि प्रदर्शितानीति ज्ञेयम्। **अक्तिः, इद्धिः** इत्यादीन्यपि क्रमेणोह्यानि।

3. '**उदितो** वा' (7-2-56) इति क्त्वायामिड्विकल्पः। इट्पक्षे 'न क्त्वा सेट्' (1-2-18) इति कित्त्वनिषेधात् नकारलोपो न। इडभावपक्षे, नकारलोपे धत्वजश्त्वयो रूपम्।

4. 'स्फायितञ्चि—' [द. उ. 8-31] इत्यादिना रक्प्रत्ययः। दभ्यते, दभ्नोति वा **दभ्रः**=अल्पम्, सूर्याचन्द्रमसौ च।